

Sygn. akt IV CSK 101/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z wniosku J. Z. – C.

przy uczestnictwie J. C., B. R.

i I. O.

o podział majątku wspólnego J. Z. – C. i F. C. oraz dział spadku po F. C.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 czerwca 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 maja 2012 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną oraz nie obciąża wnioskodawcy
kosztami postępowania kasacyjnego**

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni wносиła o uchylenie postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 30 maja 2012 r. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76). Wskazując jako podstawy skargi art. 233 § 1, art. 328 § 2 i art. 385 k.p.c., art. 618 k.p.c. w zw. z art. 1035 k.c. i art. 520 § 1 k.p.c. skarżąca wprost zakwestionowała dokonaną przez Sąd ocenę wiarygodności i mocy dowodów. Naruszenia tych przepisów skarżąca dopatruje się w przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, „dokonaniu błędnego rozliczenia finansowego stron”, „wprowadzeniu do sprawy nowego składnika majątkowego”.

Również zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego skarżąca – co trafnie podniesiono w odpowiedzi na skargę kasacyjną – powiela zarzuty apelacji i faktycznie zmierza do podważenia ustaleń Sądu i dokonanej oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).